

[Udenrigsministeren.]

nærmest tænkte paa noget saadant som den lille Entente. Det er noget, der er tilladt efter Folkeforbundets Regler, noget, som i visse Tilfælde kan være en Nødvendighed for de paagældende Stater, men om hvilket det gælder, at de tre nordiske Stater under alle Forhandlinger indenfor Folkeforbundet har været fuldkommen enige om, at det var beklageligt, at der visse Steder maatte foregaa noget saadant, som efter de tre nordiske Delegationers Synspunkter altid har været i Uoverensstemmelse med Folkeforbundets egentlige Ideer, og som ingen af dem paa noget Tidspunkt har ønsket at række blot en Lillefinger til for deres eget Vedkommende.

Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen efter at have hørt, hvorledes det gaar det grønne Træ indenfor hans eget Parti, vil være paa det rene med, hvor lidet han vil kunne holde Magten over den Art Forhandlinger, hvis de først virkelig blev sat i Gang. Hvad vilde der ikke vokse ud af dem fra mere bevægelige Elementer indenfor det konservative Parti, hvis Sindsstemning er af samme Art som den, der lever hos det ærede Medlem Hr. Vanggaard? Hvad vilde der ikke komme ud af det, naar militære Forfattere fik Lov til at arbejde videre paa den Maade, som de allerede har begyndt? Og hvilke Forestillinger vilde det ikke skabe i den os omgivende Verden med Hensyn til de nordiske Staters Politik og deres Samvirken?

Jeg tror, det er meget godt, at der ingen Udsigt er til, at saadanne Forhandlinger kommer i Gang, og at denne ringe Udsigt til, at de skulde komme i Gang, ikke blot beror paa, at vi erkender deres Nytteløshed, ja, deres Skadelighed, men ogsaa derpaa, at et meget stort Flertal i den politiske Verden i Sverige og Norge er fuldkommen enig med os efter de Udtalelser fra de paagældende Landes Presse, som jeg allerede har nævnt.

Saa har jeg et eneste Ord endnu til det ærede Medlem Hr. Parkov. Det ærede Medlem sagde til mig nu sidste Gang, at han mente det egentlig ikke saa slemt med dette „mindrevægtige Nationer“. Saa vidt jeg forstod ham nu, var det ikke saaledes, at han selv vilde vurdere Danmark som en mindrevægtig Nation, hvis det gik til den Afrustning, som vi anbefaler, men det, han var bange for, var, at nogen i Udlandet skulde synes, at vi saa sank ned i 2den Klasse.

Mon den Frygt nu ogsaa er begrundet? Det er muligt, at der er militære Kredse

rundt om i Verden, som nu en Gang vurderer Stater og Mennesker efter, hvad de er indrettet paa at kunne udrette med Vaaben, der vilde synes, at dette var forunderligt. Men tabte vi i nogens Bevidsthed i den militære Lejr, saa vandt vi saa sikkert i deres Lejr, som gør Arbejdet for at skabe en Fredens Tilstand, bygget paa nye Tanker, de Tanker, som ene kan betrygge Danmarks Eksistens gennem de kommende Tider.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har begæret Ordet for tredje Gang. Denne Anmodning kan kun imødekomes, saafremt Tinget dertil giver sit Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er da givet.

I. A. Hansen: Jeg skal bidrage mit til, at denne Forhandling snart kan afsluttes, ved at indskrænke mig til nogle meget korte Bemærkninger til de højtærede Ministre og et Par ærede Medlemmer.

Den højtærede Udenrigsminister søgte i sin sidste Udtalelse at paavise, at Hollands Militærudgifter pr. Indbygger ikke var 18—19 Kr., saaledes som jeg havde angivet i Eftermiddags, men kun 12 Kr. Jeg er ganske ude af Stand til at kontrollere de Tal, hvormed den højtærede Udenrigsminister underbyggede sin Paastand herom, men den højtærede Minister ved, at jeg har været i god Tro, idet de Tal, jeg opererede med i Dag, er de Tal, som det militære Udvalg, der sad i forrige Samling, paa Forespørgsel har faaet opgivet af Ministeriet. (Udenrigsministeren [P. Munch]: Jeg sagde Dem dog den Gang, at de var forkert!). Nej, det sagde den højtærede Minister intet om.

Men selv om den højtærede Udenrigsminister skulde have Ret — hvad jeg i Øjeblikket ikke kan kontrollere — i, at Hollands Udgifter pr. Indbygger er 12 Kr., altsaa en lille Smule under Danmarks Udgifter, saa rokker det ikke ved det, jeg har anført, at Danmarks Militærudgifter staaer meget lavt i Sammenligning med andre smaa Nationers. Jeg nævnte i Eftermiddags en lang Række mindre Stater, hvis Militærudgifter pr. Indbygger laa langt under Danmarks.

Maa jeg saa kun endnu til den højtærede Udenrigsminister sige, at de Bøænd, han stillede op med Hensyn til Farerne ved en nordisk Drøftelse, skræmmer han ikke mig med, og jeg tror heller ikke noget andet tænkende Menneske.

Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg gerne sige, at jeg har ikke draget hans Oplysninger om Marinens Tilstand i